

οὕτως ὠνόμασαν, ὅτι πνεῦμα βαρὺ καὶ καρωτικὸν ἀφιείσα B
 λυπεῖ τοὺς ὑπ' αὐτῆς παρακεκλιμένους· καὶ τὸν νάρκισσον
 ὡς ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα καὶ βαρύτητας ἐμποιοῦντα
 ναρκώδεις· διὸ καὶ Σοφοκλῆς (O. C. 683) αὐτὸν ἄρχαῖον
 μεγάλων θεῶν στεφάνωμα, τουτέστι τῶν χθονίων, προσ- 5
 ηγόρευκεν. φασὶ δὲ καὶ τὸ πήγανον ἀπὸ τῆς δυνάμεως
 ὠνομάσθαι· πήγνυσι γὰρ ξηρότητι διὰ θερμότητα τὸ
 σπέρμα καὶ ὅλως πολέμιόν ἐστι ταῖς κνούσαις. οἱ δὲ καὶ
 τὴν ἀμέθυστον οἰόμενοι τῷ πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖν
 αὐτὴν τε καὶ τὴν ἐπώνυμον αὐτῆς λίθον οὕτω κεκλήσθαι 10
 διαμαρτάνουσιν· κέκληται γὰρ ἀπὸ τῆς χροῆς ἑκατέρω·
 . . . ἐστὶν αὐτῆς τὸ φύλλον † ἄκρατον ἀλλ' ἀναίμω καὶ C
 ὕδαρεῖ τὴν κρασιν οἴνω προσέοικεν. ἄλλα μέντοι πάμπολλα
 λαβεῖν ἔστιν, οἷς παρέσχον τὰς κλήσεις αἱ δυνάμεις· ἀρκεῖ
 δὲ κάκεῖνα τὴν τῶν παλαιῶν ἐπιμέλειαν ὑποδηλῶσαι καὶ 15
 πολυπειρίαν, ἀφ' ἧς ἐχρήσαντο τοῖς παροίνοις στεφάνοις.
 μάλιστα μὲν γὰρ ὁ ἄκρατος, ὅταν τῆς κεφαλῆς καθάψηται
 καὶ τονώση † τὰ σώματα πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων ἀρχάς,
 ἐπιταράσσει τὸν ἄνθρωπον· αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀπόρροιαί
 πρὸς τοῦτο θαυμασίως βοηθοῦσι καὶ ἀποτειχίζουσι τὴν 20
 κεφαλὴν ἀπὸ τῆς μέθης ὡς ἀκρόπολιν, τῶν μὲν θερμῶν
 μαλακῶς ἀναχαλόντων τοὺς πόρους καὶ ἀναπνοὴν τῷ D
 οἴνω διδόντων, ὅσα δ' ἠσυχῆ ψυχρὰ τῷ μετρίως ἐπιπαύειν